

องค์ความรู้ ภาษาวัฒนธรรม โดยสำนักงานราชบัณฑิตยสภา

เทศกาลของสิงคโปร์ ตอนที่ ๓

เทศกาลตวนหัวเจี๋ย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เทศกาลตวนหยางเจี๋ย (端阳节 Duānyángjié) เป็นเทศกาลประจำปีที่สำคัญเทศกาลหนึ่งของชาวจีนที่ประเทศสิงคโปร์ ที่มีขึ้นพร้อมกันของสังคมชาวจีนทั่วโลกในวันขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๕ ตามปฏิทินจีนคือปฏิทิน 农历 Nónglì *หนง ลี่* ซึ่งชาวไทยเชื้อสายจีนก็จัดขึ้นเช่นกัน เป็นที่รู้จักกันในประเทศไทยว่า “เทศกาลไหว้ขนมบัวจ่าง”

เทศกาลนี้เกิดขึ้นเพราะชาวจีนต้องการแสดงความระลึกถึงความรักชาติที่ยิ่งใหญ่ของกวีเอก 屈原 Qūyuán *ชวี หยวน* (๓๔๐ ปีก่อนคริสตศักราช-๒๗๘ ปีก่อนคริสตศักราช) กวีเอกท่านนี้เป็นคนของรัฐฉู่ (楚国 Chǔguó) ในสมัยชุนชิวจั้นกั๋ว 春秋战国 Chūnqiūzhànguó (๗๒๒-๔๘๑ ก่อน ค.ศ. และ ก่อน ค.ศ. ๔๐๓ ปี-ค.ศ. ๒๒๑) เขาเป็นคนที่พระเจ้าฉู่หวายหวาง 楚怀王 Chǔhuáiwáng ให้ความเคารพและนับถือมาก เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของรัฐฉู่ ชวีหยวนได้เสนอแนะให้พระเจ้าฉู่หวายหวางปรับปรุงการปกครองใหม่ ทำให้เหล่าพระญาติและขุนนางผู้ใหญ่ไม่พอใจ คิดหาวิธีกำจัดชวีหยวน สุดท้ายพระเจ้าฉู่หวายหวางฟังคำยุยงของกลุ่มที่เสียอำนาจ ได้เนรเทศชวีหยวนออกนอกเขตเมือง

ในช่วง ๒๐ ปีที่ชวีหยวนอ่อนเร่ไปตามที่ต่าง ๆ เขาได้ประพันธ์เรื่องราวที่ได้ประสบและได้ยินมาพร้อมแสดงความรู้สึกนึกคิดความรักชาติของตนออกมาเป็นงานประพันธ์ที่เป็นอมตะและมีชื่อเสียงมาจนทุกวันนี้ เช่น เรื่อง “หลีเซา” 《离骚》 Lísāo “จิ่วจั้ง” 《九章》 Jiǔzhāng “จิ่วเกอ” 《九歌》 Jiǔgē หรือ “เทียนเหวิน” 《天问》 Tiānwèn ต่อมารัฐฉู่ถูกรัฐฉินปราบและรวมเข้าเป็นดินแดนของรัฐฉินใน ๒๗๘ ปีก่อนคริสตศักราช ชวีหยวนมองดูการล่มสลายของรัฐฉู่อย่างรังท้อใจ เสียใจและผิดหวังที่ไม่สามารถช่วยประเทศชาติได้ สุดท้ายจึงกระโดดน้ำตายที่แม่น้ำ 汨罗江 Mílúojiāng มี *หั่ว เจียง* ที่บ้านเกิดในวันขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๕

เทศกาลของสิงคโปร์ยังมีต่อคราวหน้า.

พสวรส ณ จันทร์ธนันท์ เขียน
ชลธิชา สุดมุข สรุปล